

श्री नं-३९

४३४ वे: ४३

मराठी वेदांत

प्रबोधन ट्रिक्कीव

इ. वि. का. राजवाडे संशोधन मंडळ धुळे.

: हस्त लिखित ग्रंथ संग्रह:—

ग्रंथ क्रमांक ४३४: वे ५३ (३०९)

ग्रंथ नाम गीता भगवत्.

विषय म. वेदांत.

मराठी

भगवद्गीता प्रबोधचंद्रिका टीका

वेदांग

(1) ॥ अथ श्रीसगवतीताटिकापुरुषार्थचतुष्टयप्रथमोऽध्यायप्रारंभः ॥

(2)

स. गी. टि. व.

॥१॥

॥ श्री गणेशाय नमः ॥ धर्मक्षेत्र कुरुक्षेत्रं ॥ मिळाले युधका मुक ॥ माझे आणि पांडवे ॥ संजया वर्तले कसे ॥ १ ॥ अस्य वा
मन कवि ॥ दोहरा ॥ धर्मक्षेत्र कुरुक्षेत्र मो मिले जुल्य के साज ॥ संजय मो सुत पांडवे ने की हो कै से काज ॥ १ ॥ वो विमुक्तेश्वर ॥
धृतराष्ट्र ह्मणे संजया ॥ धर्मक्षेत्र कुरुक्षेत्र गाया ॥ कौरव पांडव मिळो नियां ॥ तेथे काय करिता ति ॥ १ ॥ पद बोधिनी टिका ॥
हे संजया ॥ अगा संजया ॥ धर्मक्षेत्रे ॥ धर्मरूप क्षेत्र ऐसे ॥ कुरुक्षेत्रे ॥ कुरुक्षेत्रा वेगयी ॥ समवेता ॥ मिळाले ऐसे ॥ युयुत्स
वः ॥ युद्ध इच्छावंत ऐसे ॥ मामका ॥ आमचे दुर्योधना दिक जेतो ॥ पांडवा श्वैव ॥ पांडव जेतो ही ॥ किमकुर्वत ॥ काय करिते जाले ॥ १ ॥
आय ॥ धर्मक्षेत्रे नि कुरुक्षेत्राक्षेत्रे नि मिळूनी कौरव या समर ॥ माझे आणि पांडुचे करिती ते सांग संजया कुमार ॥ १ ॥

॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ धर्मक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे समवेता युयुत्सवः ॥ मामकाः पांडवाश्चैव किमकुर्वत संजय ॥ १ ॥

॥ संजय उवाच ॥ दृष्ट्वा तु पांडवानीकं व्यूढं दुर्योधनस्तदा ॥ आचार्यमुपसंगम्य राजा वचनमब्रवीत् ॥ २ ॥

॥ श्लोक ॥ रचलें पांडव दळतें ॥ तें दुर्योधन देखुनि ॥ राजा वचन हें बोले ॥ शोणाजवळ येउनि ॥ २ ॥ दोहरा ॥ पांडव सेना
व्युहलखि दुर्योधन टिग आय ॥ निज आचार्य शोणासों बोल्यो ऐसें पाय ॥ २ ॥ वो वि ॥ संजय ह्मणे राया शि ॥ पांडव सैन्य प
र्ये शि ॥ राजा सांगे शोणा पाशि ॥ तया जवळ येउनियां ॥ २ ॥ पद ० टीका ॥ राजा दुर्योधनः ॥ राजा दुर्योधन जो तो ॥ तदा ते का
ळी ॥ व्यूढं ॥ व्यूह करून रचिलें ऐसें ॥ पांडवानीकं ॥ पांडव सैन्य जें त्या तें ॥ दृष्ट्वा तु ॥ देखो न तरि ॥ आचार्य ॥ शोणाचार्या तें ॥
उपसंगम्य ॥ त्या समीप जाऊन ॥ वचनं ॥ वक्ष्यमाण वचनातें ॥ अब्रवीत् ॥ बोलता जाहला ॥ २ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
आयी ॥ ते का पांडुसुताची पाहुन सव्यहसैन्य रचनातें ॥ वेगी शोणाजवळ येउनि बोले नृपाळ वचनातें ॥ २ ॥

आ.
॥१॥

॥१॥

॥श्लोक॥ पाहें हे पांडवीसेना॥ आचार्याथोरजेव डु॥ तुझ्या वशिष्ठें रविलि॥ शाहण्या दुपदात्मजें॥ २॥ दोहरा तुलसीदास
पांडवसेना अति बडि॥ आचार्य तूं देख॥ धृष्टद्युम्न तव शिष्य नेव्यु डुरचो बिरोख॥ ३॥ वोविमु॥ आचार्या पांडवसेन्य पाहें
दुपदपुत्रें रचना केली हे॥ हानु सा शिष्य होय॥ बुल्लिबळें आधिकु॥ ४॥ पद० टिका॥ आचार्या॥ अगाडोणाचार्या॥ तवशि
ष्येण॥ तु सा शिष्य ऐसा॥ धीमता॥ बुल्लिबंत ऐसा॥ दुपदपुत्रेण॥ दुपदाचा पुत्र धृष्टद्युम्न जो तेणें॥ बूढां बूढां हरवनें रविली
ऐशि॥ पांडुपुत्राणां॥ पांडुपुत्र धर्मादिक जे त्यांचीं महतीं॥ थोर ऐसी॥ एतांच मूं॥ हे सेनाजेती ते पश्य पाहें॥ ३॥ आचार्या॥ हे
आचार्या स्वामी पांडवसेना पाहावया ताने॥ धृष्टद्युम्न वरुण रचिले शिष्ये तुझ्याच सत्ताने॥ ३॥ ॥ ॥ ॥

॥ पश्येतां पांडुपुत्राणां माचार्य महतीं वसूं॥ बूढां दुपदपुत्रेण तव शिष्येण धीमता॥ ३॥

॥ अत्र शूरामहेष्ठासीमार्जुनसमायुधि॥ युयुधानो विराटश्च दुपदश्च महारथः॥ ४॥

॥श्लोकवा०॥ येथें सीमार्जुनानुल्य॥ शूरथोर धनुर्धर॥ युयुधान विराटारव्य॥ दुपदारव्य महारथ॥ ४॥ दो०॥ शूर धनुर्बधा
री बडे अर्जुन सीमसमान॥ दोपद महारथि और पुनी हे विराट युयुधान॥ ४॥ वोविमु॥ पांडवसेनेत वीरजाण॥ युल्लिब
रणार सीमार्जुन॥ यांसम विराट युयुधान॥ दुपदाऐसे महारथि॥ ४॥ पद० टिका॥ अत्र युधि॥ या युध्याच्या गायी॥ सीमा
र्जुनसमा॥ प्रसिद्ध सीमार्जुन जे त्यांचे समान असे॥ महेष्ठासा॥ थोर आहेत धनुष्यें ज्यांचीं ते ऐसे॥ शूरः॥ शूर आहेत को
णतरी॥ युयुधानः॥ सात्यकी जो तो॥ विराटश्च॥ विराट जो तो॥ महारथः॥ महारथी ऐसा॥ दुपदश्च॥ दुपद जो तोही॥ ४॥
आचार्या॥ सीमार्जुन समयेथे दिसती धन्वी समग्र ररथी॥ सात्यकि विराट आणि के दुपदादिक हे महारथातिरथी॥ ४॥

(3)

म.गी.टि.व.

॥२॥

॥श्लोकवा०॥ धृष्टकेतुश्च कितानः काशीराजपराक्रमी॥ पुरुजित्कुंतिभोजारव्यश्चैवाख्यपुरुषर्षभा॥ ५॥ होहरा॥ धृष्ट
केतुऔरुकाशिपतिश्च कितानबलवंतः॥ कुंतिभोजऔरुशैब्यपुनिपुरुजितरात्रुनिकंतः॥ ५॥ बोविमु० धृष्टकेतु
श्च कितानु॥ काशीराजवीर्यवानु॥ पुरुजितअतितीक्ष्णु॥ कुंतिशैब्यनराधिप॥ ५॥ पद० टिका॥ धृष्टकेतुः॥ धृष्टकेतुस
णोन॥ चैकितानः॥ चैकितानयानामावा॥ वीर्यवान्॥ पराक्रमी॥ ऐसा॥ काशिराजश्च॥ काशिराजतोही॥ पुरुजित्॥ पुरु
जितयानामें प्रसिद्ध॥ कुंतिभोजश्च॥ कुंतिभोजतोही॥ नरपुंगवः॥ मनुष्यश्रेष्ठ॥ ऐसा॥ शैब्यश्च॥ शैब्यही॥ ५॥ आयी
तो धृष्टकेतुआहे काशीस्वरआणि चैकितानअसे॥ दिसतावीरपहाहे पुरुजित्सह शैब्यकुंतिभोजअसे॥ ५॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ धृष्टकेतुश्च कितानः काशिराजश्च वीर्यवान्॥ पुरुजित्कुंतिभोजश्च शैब्यश्च नरपुंगवः॥ ५॥

॥ युधामन्युश्च विक्रान्त उत्तमोजाश्च वीर्यवान्॥ सौमद्रोपदेयाश्च सर्वे एव महारथाः॥ ६॥

॥श्लोकवा०॥ महावीरयुधामन्यु॥ उत्तमोजापराक्रमी॥ अभिमन्युदुपदावे॥ पुत्रसर्वमहारथी॥ ६॥ होहरा॥ यु
धामन्युऔरुविक्रमी॥ उत्तमोजारणधिर॥ दुपदस्त॥ अभिमन्ययहमहारथी॥ बलवीर॥ ६॥ बोवि॥ युधामन्युपरा
क्रमी॥ बद्धत॥ उत्तमोजावीर्यवंत॥ सुभद्रेया॥ आणि दुपदावेसुत॥ हे सर्वही महारथी॥ ६॥ पद० टिका॥ विक्रान्त॥ परब्यात॥ ऐ
सा॥ युधामन्युश्च॥ युधामन्युजोतोही॥ वीर्यवान्॥ पराक्रमी॥ उत्तमोजाश्च॥ उत्तमोजातोही॥ सौमद्र॥ सुभद्रेवावाळअभि
मन्युजोतो॥ दोपदेयाश्च॥ दोपरीचे पुत्रप्रतिबंध्यादिकपांचतेही॥ सर्वएव॥ हे सर्वही महारथाः॥ येकयेकहोहेसहस्रांशी युधकरणारसे॥ ६॥
आयि॥ ७॥ नतिवीर्यउत्तमोजाविक्रमशगळीतसायुधामन्यु॥ सर्वहिमहारथीते पांचाळीचे कुमारअभिमन्यु॥ ६॥ ॥ ॥ ॥

आ.
॥१॥

॥२॥

॥ श्लोक वा ॥ आमचे थोर जे त्यांत आरकें ब्राह्मणोत्तमा सैन्याचे वधनी माझ्या त्यांतें संज्ञार्थ सांगतो ॥ ७ ॥
 दोहरा मोसेनामोजोबडे सबगिनि येदि जराजानी के जानत तुमति ने पुरे जुद्ध के काज ॥ ७ ॥ वोवि आह्म म
 ध्ये जे श्रेष्ठ ते तूं ऐक गादि जश्रेष्ठ माझिया सैन्यांत सुभद ते तुज लागीं सांगतां ॥ ७ ॥ पद ० टिका हेदि जोत्तमा
 अगाद्रोणाचार्या अस्माकंतु आमुचे तरी ये विशिष्टा जेश्वर तान त्यांतें निबोध जाण मम सैन्यस्य माझ्या
 सैन्याचे नायकाः निर्वहणार एसे जे संज्ञार्थ बरे जाणाया कारण ते तुज तान त्यांतें ब्रवीमि सांगतां ॥ ७ ॥ आ
 एकावेदि जवयनायक माझ्या विशिष्ट सैन्यातें संज्ञार्थ चमीवद तो जाणवेलो कमान्य मान्यातें ॥ ७ ॥ " " " "

॥ अस्माकंतु विशिष्टा येतानिबोध जोत्तमा नायकामम सैन्यस्य संज्ञार्थ तान् ब्रवीमिते ॥ ७ ॥

॥ भवान् पीष्मश्च कर्णश्च रूपश्च समितिं जयः अश्वस्थामा विकर्णश्च सोमदन्तिस्तथैव च ॥ ८ ॥

॥ श्लोक वा ॥ तूं पीष्म आणि खिकर्ण रूपजो विजयी रण अश्वस्थामा विकर्णारव्य तो हि पुरि श्रवात सा ॥ ८ ॥
 दो ॥ तूं म औरु पीखमकरण रूपजि अजित संग्राम पुरि श्रवा विकरण ओर अश्वस्थामानाम ॥ ८ ॥ वोवि तूं
 आणि पीष्म कर्ण रूपाचार्यानी तिसं पूर्ण अश्वस्थामा विकर्ण सोमदन्ति असे हे ॥ ८ ॥ पद ० टिका भवान् दोणाचार्य
 जोतुं पीष्मश्च पीष्माचार्याही कर्णश्च कर्णजो तोही रूपश्च रूपाचार्याही अश्वस्थाम दोणपुत्र अश्वस्थाम एसा विकर्ण
 श्व विकर्ण जो तोही तथैव च तसा च समितिं जयः युद्ध जिंकिणार एसा सोमदन्ति सोमदत्ताचा पुत्र पुरि श्रवा जो तो
 आर्या ॥ एक तुह्नी आणि पीष्म प्रोट रूपाचार्य आणि हा कर्ण तो सोमदन्ति आणि अश्वस्थामा गुण कर विकर्ण ॥ ८ ॥ " "

(५७)

स. गी. टि. व.

३

॥ श्लोक वा ० ॥ आणिकही बडु शूर मर्दथ मरणारजे नाना शस्त्रे हाण नारे युद्धी कुशळ सर्वही ॥ ९ ॥ दोहरा ॥
ओर बडु त शूर हैं मालगत जु प्राण मांत मांत आयु धल एस बजु थकों बलवान् ॥ ९ ॥ वो वि ॥ आणिकही बडु
तवीर ॥ मास्यानि मिलें मरणार नाना शस्त्राचे प्रेरणार सकळ कुशळ युद्धाशि ॥ ९ ॥ पद ० टिका ॥ अन्येच ॥ आ
णी कहि ॥ शूर ॥ शूर जे ते बहवः बडुत मर्दथ ॥ मास्या प्रयोजनी ॥ यत्न जीविताः ॥ प्राण त्यागी निश्चय वंत ऐसे
सर्वे सर्वही ॥ नाना शस्त्र प्रहरणाः ॥ नाना प्रकारिची शस्त्रे हाणायी ॥ साधने ज्यां पारी ते ऐसे ॥ युद्ध विशारदाः ॥
आणिक शस्त्रास्त्री हे बहूत जे शूर निपुण समराया ॥ मास्या अथवा साठी धरुनी आले हिमान समराया ॥ ९ ॥ युद्धी निपुण ऐसे ॥ ९ ॥

आ.
॥ १ ॥

॥ अन्येच बहवः शूर मर्दथ यत्न जीविताः ॥ नाना शस्त्र प्रहरणाः सर्व युद्ध विशारदाः ॥ ९ ॥

॥ अपर्याप्त तदस्माकं बलं माप्ताभिरक्षितं ॥ पर्याप्तं त्विदमेतेषां बलं माप्ताभिरक्षितं ॥ १० ॥

॥ श्लोक वा ० ॥ असमर्थ तयां वेंतें ॥ समर्थ बळ आमुचें ॥ जें सैन्य रविलें माझे ॥ त्या वेंतो मा मरक्षित ॥ १० ॥ हो ॥
मोसेना समर्थ सि ॥ माख मराखत ताहि ॥ परसेना असमर्थ हैराखत मा मसु बाहो ॥ १० ॥ वो वि ॥ आमची से
ना असे गाढी ॥ मा मरक्षिता हे प्रौढी ॥ त्यांची सेना बळहिन थोडी ॥ मा मराखे बळानें ॥ १० ॥ पद ० टिका ॥ त
त्तें ॥ माप्ताभिरक्षितं ॥ मा मरक्षिलें ऐसें ॥ अस्माकं बलं ॥ आमचें बळ जें तें ॥ अपर्याप्तं थोडें दिसतें ॥ इदं तु
हें तरी ॥ मा मरक्षितं ॥ मा मरक्षिलें ऐसें ॥ एतेषां बलं ॥ यां पांडवांचें बळ जें तें ॥ पर्याप्तं ॥ समर्थ ऐसें दिसतें ॥ १० ॥
आर्या ॥ दिसती अपूर्ण अमुची माप्ते रक्षो निमीमसे नाही ॥ पूर्ण दिसे पार्थाची अनुसरता जाण मा मसे नाही ॥ १० ॥

॥ ३ ॥

(4A)

॥ श्लोक वा० ॥ तथा पिसै न्यरक्षे विं ॥ स्थाने जिंज्यां सदिधलिं ॥ श्री आते चितु हिरक्षा ॥ सर्व ते ते स्थळी
कुनि ॥ ११ ॥ दोहरा ॥ आस पास मो व्यूह के तुम सब प्रगट हो ह ॥ सीख मकी र छाक रो धरिके मन मो को ह ॥ ११ ॥ वो
विमु० ॥ ठां ठां रण फूमा सि ॥ जतन करारें श्री आ सि ॥ तो तुल्ला समस्तां सिरक्षिल जाणा प्रतापें ॥ ११ ॥ पद०
टिका ॥ सर्वेषु च अयनेषु ॥ सर्व व्यूह प्रवेश मार्ग वेष्टाय ॥ भवंतः सर्व एव ॥ तुल्ला सर्व ही ॥ हि निश्चये ॥ यथा भागं
आपापल्यारण फूमा तें नटां कितां ॥ अवस्थिताः ॥ राहिले होला ते ॥ श्री आमेव ॥ श्री आचार्य जो त्यातें च ॥ अक्षि
रक्षंतु संरक्षण करा ॥ ११ ॥ आव ॥ अपुल्या अपुल्या स्थानी तिष्ठति युद्धी धरोनि दृढ उक्षा ॥ अन्धे मि को नि एका श्री आलागी

॥ अयनेषु च सर्वेषु यथा भागं भवस्थिताः ॥ श्री आमेवाक्षिरक्षंतु भवंतः सर्व एव हि ॥ ११ ॥

॥ तस्य संजनयन्हर्षं कुरु वृद्धः पितामहः ॥ सिंहनादं विनद्योच्चैः शंखं दध्मौ प्रतापवान् ॥ १२ ॥

जपो निसंरक्षा ॥ ११

॥ श्लोक वा० ॥ तो डुर्योधन संतोषे ॥ ऐसा श्री आ पितामह ॥ गर्जनि सिंहनादातें ॥ प्रतापि शंख वाजवी ॥ १२ ॥ दो० ॥ डुर्यो
धन के हर्ष को ॥ श्री खम जिचित बाहि ॥ सिंहनाद उच्चैः कियो डुः सह संख बजाय ॥ १२ ॥ वो वि ॥ वडिल श्री आ प्रतापिया ॥ दु
र्योधना हर्ष उपजावया ॥ सिंहनाद करुनियां ॥ प्रतापे शंख वाज वि ॥ १२ ॥ पद० टिका ॥ तस्य ॥ त्या डुर्योधना सा हर्ष संतोषा
तें ॥ संजनयन् ॥ उपजवित होला ता ॥ कुरु वृद्धः ॥ कौरवांचा वडील असा ॥ प्रतापवान् ॥ पराक्रमी ऐसा ॥ पितामहः ॥ आज्ञा
श्री आचार्य जो तो ॥ उच्चैः ॥ मो द्यानें ॥ सिंहनादं ॥ सिंह गर्जना तीतें ॥ विनद्य ॥ करुन् ॥ शंख ॥ शंख जो त्यातें ॥ दध्मौ ॥ वाजविता जाला ॥ १२ ॥
आया ॥ एकुनियान् पचवना त्या सिकरायात या प्रमोदाते ॥ गर्जनि सिंहनादे करितो कुरु वृद्ध शंखनादाते ॥ १२ ॥ ॥

॥ श्लोक ॥ तो बाछें शंख मेरी दि॥ पणवानक गोमुखें॥ वाज विलो येक सरे॥ जाला तो ध्वनितुं बल॥ १३॥ दो०॥ तबें शंख
मेरी पणवानक गोमुख मरि॥ तासे छिन्न बाज तमये शब्द रह्यो॥ मरी पूर॥ १३॥ बोवि मु०॥ मग शंख आनि मेरी॥ पा
णवानके घेउनि करि॥ अवघी गर्जलिं येक सरि॥ थोर नाद जाहला॥ १३॥ पद० टिका॥ ततः॥ खानंतर॥ शंखाश्च॥ शंख जे
ते ही॥ मेर्यश्च॥ मेरी ज्या त्या ही॥ पणवानक गोमुखाः॥ दसामे काहले इत्यादि वाद्य विशेष जेतें॥ सहसैव॥ येका येका व॥
अभ्यहन्यंत॥ वाजते जाहले॥ सशब्दः॥ तो शब्द जो तो॥ तुमुल असवत॥ मोटा होता जाहला॥ १३॥ आय०॥ मग शंखा सह मे
री पणवानक गोमुखादिरवदाटे॥ जेणे शब्द करुनी पृथिवी आकाश सर्ग को दाटे॥ १३॥ " " " "

॥ ततः शंखाश्च मेर्यश्च पणवानक गोमुखाः॥ सहसैवाभ्यहन्यंत सशब्दस्तुमुलोभवत्॥ १३॥

॥ ततः श्वेतैर्हयैर्युक्ते महति स्यंदने स्थिते॥ माधवः पांडवश्चैव दिव्यौ शंखौ प्रदध्मतुः॥ १४॥

॥ श्लोक वा०॥ तो थोर रथ शुक्लाश्च॥ युक्त ऐक्यारथी तया॥ दिव्य बाज विते जाले॥ शंख माधव पांडव॥ १४॥ दो०॥ सेत
बरन घोरेल गेमहार थहि बनाव॥ हरि अर्जुन ता परवठेर हे शंख बजाय॥ १४॥ बोवि॥ श्वेत घोडे महारथी॥ वरि पांड
व श्री पति॥ दिव्य शंख घेउनि हाती॥ वाज विते जाहले॥ १४॥ पद० टिका॥ ततः॥ मग॥ श्वेतैः॥ शुक्ल ऐसे॥ हयैः॥ अश्व जेतें
हां करुन॥ युक्ते॥ युक्त ऐसे॥ महति॥ थोर ऐसे॥ स्यंदने॥ रथाच्या ठायी॥ स्थिते॥ राहिले ऐसे॥ माधवः॥ लक्ष्मी कांत जो तो॥ पां
डवश्चैव॥ अर्जुन जो तो ही॥ दिव्यौ शंखौ॥ देव लोकां च शंख ऐसे जे त्यांतें॥ प्रदध्मतुः॥ वाज विते जाहले॥ १४॥ आय०॥
बैस निते श्रेष्ठ रथी संयुक्ते श्वेत वर्ण हय जासी॥ माधव आणिक पांडव बाज विते ते चि दिव्य जळ जासी॥ १४॥ " " "

(5A)

म
॥श्लोक॥वा०॥हृषीकेशं पांचजन्यदेवदत्तं धनं जये ॥पौंड्रनाभं हाशंख ॥भीमं बलं वाजविला ॥१२॥दो०॥देव
दत्त अर्जुन लयो पांचजन्यज दुराया ॥भीमभयानक भयदियो पौंड्रशंख बजाय ॥१२॥वोवि ॥पांचजन्य घेतला
हृषी ॥देवदत्त तो वारें अर्जुन ॥भीमटको दरतेणें ॥पौंड्रशंख वाजविला ॥१२॥पद० टिका ॥हृषीकेशः विषयेंदिय
स्वामी जो तो ॥पांचजन्यं ॥पांचजन्य या नामाचा ॥शंख जो त्यातें ॥दध्मौ ॥वाजविता जाहला ॥भीमकर्मा ॥भयंकर कर्म
ज्याचें ऐसा ॥टको दरः ॥भीमसेन जो तो ॥पौंड्रं ॥पौंड्र या नामाचा ॥महाशंख ॥मोह्याशंखातें ॥दध्मौ ॥वाजविता जाहला ॥१२॥
आर्या ॥भीमत्सु देवदत्ता वाजवितो हृष्या पांचजन्यासि ॥वाजविले पौंड्रासी भीमे जो नित्य ॥सिद्धयुधासी ॥१२॥ " "

॥पांचजन्यं हृषीकेशो देवदत्तं धनं जयः ॥पौंड्रं दध्मौ महाशंखं भीमकर्माटको दरः ॥१२॥

॥अनंतविजयं राजा कुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः ॥नकुलः सहदेवश्च सुघोषमणिपुष्पकौ ॥१६॥

॥श्लोक॥राजा अनंतविजयशंखातें श्रीयुधिष्ठिर ॥माद्रिपुत्रो वाजविले ॥सुघोषमणिपुष्पक ॥१६॥दो०॥नृपति
जुधिष्ठिर कुंकियो अनंतविजयको घोष ॥पुनिसहदेवनकुलने मणिपुष्पकको घोख ॥१६॥वोवि ॥अनंतविजय
गजरे वाजविला युधिष्ठिरे ॥नकुलसहदेव वारें ॥मणिपुष्पक वाजविले ॥१६॥पद० टिका ॥कुंतीपुत्रः कुंतीचा तनय ऐ
सा ॥राजा युधिष्ठिरः ॥राजा धर्मजो तो ॥अनंतविजयं ॥अनंतविजय या नामाचा ॥शंख जो त्यातें ॥वाजविता जाला ॥नकुलः
॥नकुल जो तो ॥सहदेवश्च ॥सहदेव जो तो ही ॥सुघोषमणिपुष्पकौ ॥सुघोषमणिपुष्प या नामाचा ॥शंख जो त्यातें ॥वाजविते जाले
आर्या ॥राजा अनंतविजया वाजवुनी जो करी महाघोषा ॥सहदेवनकुलतें से वाजवि मणिपुष्पका सिद्धसुघोषा ॥१६॥ " ॥१६॥

(6)

स.ग.दि.व

५

॥ श्लोकवा० धनुर्धर महाकाश्य ॥ शिखंडी हि महारथी ॥ अजिंक्य सात्यकी वीर ॥ धृष्टद्युम्न विराट हि ॥ १७ ॥ दोहरा ॥
महां धनु कधर काशिपतिरथि शिखंडी जाण ॥ धृष्टद्युम्न विराट अतिबळी सात्यकि हि मान ॥ १७ ॥ वोवि ॥ काशिरा
ज धनुर्धर ॥ शिखंडी महारथी वीर ॥ धृष्टद्युम्न विराट थोर ॥ सात्यकी अपराजित ॥ १७ ॥ पद० टिका ॥ परमेष्वासः ॥ मो
हा धनुर्धारी असा ॥ काश्यश्च ॥ काशिराज जो तोही ॥ महारथः ॥ महारथी ऐसा ॥ शिखंडी च ॥ शिखंडी जो तोही ॥ धृष्टद्यु
म्नः ॥ धृष्टद्युम्न जो तो ॥ विराटः ॥ विराट जो तोही ॥ अपराजितः ॥ पराजय नाही ऐसा ॥ सात्यकिश्च ॥ सात्यकी नामें यादव जो
आयानि काश्ये शिखंडि नेही त्या के लाष्ट वदराज राने ॥ सात्यकि वीर आणि क धृष्टद्युम्न विराट वीराने ॥ १७ ॥ तोही ॥ १७ ॥

॥ काश्यश्च परमेष्वासः शिखंडी व महारथः ॥ धृष्टद्युम्न विराटश्च सात्यकिश्चापराजितः ॥ १७ ॥
॥ दुपदो द्रौपदेयाश्च सर्वशः पृथिवीपते ॥ सौमद्रश्च महाबाहुः शंखान् दध्मुः पृथक् पृथक् ॥ १८ ॥

॥ श्लोक ॥ दुपद द्रौपदी पुत्र ॥ अभिमन्यु महापुत्र ॥ शंख वाज विलेपा हिं ॥ आपला ले पृथक् पृथक् ॥ १८ ॥ दो० ॥ दुप
द द्रौपदी सुत सवे और सुमद्राष्ट ॥ आपने अपने शंख ले धूनि किहि ता सुन ॥ १८ ॥ वोवि ॥ दुपद आणि द्रौपदी
सुत ॥ सुमद्राष्ट विख्यात ॥ हेमिळो निसमस्त ॥ वेगळाले शंख वाज विले ॥ १८ ॥ पद० टिका ॥ हे पृथिवीपते ॥ अगा
धतराष्ट्रा राजया ॥ दुपदः ॥ दुपद राजा जो तो ॥ द्रौपदेयाश्च ॥ द्रौपदी चे पुत्र ते ही ॥ महाबाहुः ॥ मोहापराक्रमी असा ॥ सौमद्र
श्च ॥ अभिमन्यु जो तोही ॥ सर्वशः ॥ सर्वही ॥ पृथक् पृथक् ॥ वेगळे वेगळे ॥ शंखान् ॥ शंख जे त्यांतें ॥ दध्मुः ॥ वाजविते जाहले ॥ १८ ॥
आ० ॥ दुपद अभिमन्यु ने पृथक् पृथक् द्रौपदी जत नुजानी ॥ वाजवुनी शंखा ते भरिली दाही दिगंत रेजानी ॥ १८ ॥

आ
१

॥ ५ ॥

(६५)

॥श्लोक॥ तोघोषधार्तराष्ट्रां च॥ हृदयातें विदारुनी॥ आकाश आणि फूमीतें॥ महातुंबळ गर्जवी॥ १९॥ दो०॥ फुट्यो
हियो कौरवनकोश हसुन्यो ताबारा॥ पृथ्वी और आकाश मोपु रिरह्यो गुंजार॥ १९॥ वोवि॥ तयानाराचे निगजरी॥ उ
मडु मिली पातळ शिखरें॥ दुर्योधना सिडुः खानळ करें॥ हृदय फुटत खेदानें॥ १९॥ पद० टिका॥ सघोषः तो शंखध्व
नी जो तो॥ नमश्च॥ आकाशातें हो॥ पृथिवीचें व॥ पृथिवीतें हो॥ तुमुल॥ अत्यंत॥ व्यनुनादयन्॥ प्रतिध्वनीनें पुरित हो
त्साता॥ धार्तराष्ट्राणां॥ दुर्योधनादिक जे यांच्या॥ हृदयानि॥ हृदय जें त्यातें॥ व्यदारयन्॥ मय उत्पत्तिक रिता जाला॥ १९॥
आर्या॥ त्या धार्तराष्ट्रांचि तीला बुनितो घोषाची ब्रधा कासी॥ झाला तुंबळ ध्वनि हा भरिला पृथ्वीत आणि आकाशी॥ १९॥

॥सघोषो धार्तराष्ट्राणां हृदयानि व्यदारयन्॥ नमश्च पृथिवीचैव तुमुलो व्यनुनादयन्॥ १९॥

॥अथ व्यवस्थितान् दृष्ट्वा धार्तराष्ट्रान् कपिध्वजः॥ प्रवृत्तेश्च संपाते धनुरुद्यम्य पांडवः॥ २०॥

॥श्लोक वा०॥ तो धार्तराष्ट्र वले॥ हे देखो निकपिध्वज॥ आरंभतां शस्त्रघात॥ घेउनि धनु पांडव॥ २०॥ दो०॥ देखे सुत
धृतराष्ट्र के अर्जुन धनु खस मारि॥ कपि वरजा के ध्वज बसे शस्त्र न परत निहार॥ २०॥ वोविमु०॥ सिद्ध जालें दळ सार॥
ते अवेश्वरी कपिध्वज वीर॥ देखो निशस्त्र पडि सार॥ धनुष्य बाहिलें॥ २०॥ पद० टिका॥ अथ॥ यानंतर॥ शस्त्र संपाते॥
परस्पर युद्ध जो॥ प्रवृत्ते॥ प्रवर्तला असतां॥ कपिध्वजः॥ ध्वजीं हनु मंत आहे ज्याच्या तो ऐसा॥ पांडवः॥ अर्जुन जो तो॥ धनुः॥
गाडिं वधनु जें त्यातें॥ उद्यम्य॥ वर्तें उचलोन॥ व्यवस्थितान्॥ युद्धार्थ मिळाले ऐसे॥ धार्तराष्ट्रान्॥ धृतराष्ट्र संबंधी जे त्यांतें दृष्ट्वा पा
आ०॥ वीर उभे अवघे ही करावया लागि शस्त्र संपाते॥ पाहुनि अर्जुन ते काहाती घेवूनिसज्ज चापाते॥ २०॥ हो न॥ २०॥

(४)

म. गी. टि. व.

६

आ-
१

॥ श्लोकवा० ॥ ते द्वां पार्थ हृषीकेश ॥ बोलि लाहे मही पति करी माझारथ उभा ॥ यादों सैन्यांत अच्युता ॥ २१ ॥ दो० ॥
 अर्जुन कहि जुरु रुक्मसों मेरो व्हिये देवित ॥ दो उ सेना के माझ मोरथ आरो करो मित ॥ २१ ॥ बोवि ॥ अगाराया ममि प
 ति ॥ अर्जुन बोलि केश वाप्र ति ॥ हां सैन्यांत निगुति ॥ रथने इजे ॥ २१ ॥ पद० टिका ॥ हे मही पते ॥ अगा म पती ॥ दृतरा
 ष्ट्रा ॥ तदा ते काळी ॥ हृषीकेश ॥ शानें दिय स्वामी श्री रुक्म जो त्यातें ॥ इदं वाक्यं ॥ वक्षमाण वचनातें ॥ आह ॥ सांगता
 झाला ॥ हे अच्युत ॥ अगा अच्युतरहिता नाशरहिता ॥ मेरथ ॥ माझारथ जो तो ॥ उभयोः सेनयोः मध्ये ॥ दोही सैन्या
 आर्या ॥ बोले श्री रुक्मणासी अर्जुन ते का करावया आजी ॥ दोही सेने मध्ये ने माझारथ हे अच्युता ॥ मध्ये स्थापय ॥ ठेवी ॥ २१ ॥
 आजी ॥ २१ ॥

॥ हृषीकेश तदा वाक्यमिदमहमही पते ॥ अर्जुन ॥ सेनयो रुक्मयोर्मध्ये रथं स्थापय मेच्युत ॥ २१ ॥
 ॥ यावदेतान्निरीक्ष्येहं योत्सुकामानवस्थितान् ॥ कैर्मया सह योद्धव्यमस्मिन्नणसमुद्यमे ॥ २२ ॥

॥ श्लोकवा० ॥ तो किं जोयां समीपाहें ॥ जे युध्या कारणें उभे ॥ मी येथें कोण कोणातें ॥ सग उवें रणांत या ॥ २२ ॥ दो
 हरा ॥ जब लग देखों हो इने जुरे जुल्ल के राय ॥ कोन कोन सों होयारण मे सम पाय ॥ २२ ॥ बोवि मुक्ते श्वर कवी ॥ मी
 पाहेन सर्वां शि ॥ युल्ल उत्कंठा कवणा शि ॥ मज हातें कांर विशि ॥ पारणा मध्ये केशवा ॥ २२ ॥ पद० टिका ॥ अहं मी
 जोतो ॥ अवस्थितान् ॥ राहिले असे ॥ एतान् ॥ योत्सुकामान् ॥ हे युधि ॥ इच्छावंत जेयांतें ॥ यावत् ॥ जांवरी ॥ निरीक्ष्य ॥ पाहेन ॥
 अस्मिन्नणसमुद्यमे ॥ या युध्या वावर वा उद्योग जो ॥ याच्या रायां ॥ मया ॥ म्मा ॥ कैः ॥ सह ॥ कोणा बरा बरी ॥ योद्धव्यं ॥ युल्ल करावें ॥ २२ ॥
 आर्या ॥ जोवर अवघा दृष्टी युधोत्सुक हा उभारि पुत्राम ॥ पाहिन विचारुनीया करुमी कवणा सटो निसंग्राम ॥ २२ ॥

६

(५५)

॥ श्लोक वा ॥ पाहेन युध्य कृत्याते । जेमिळाले रणातया । दुर्बुद्धि दुर्यो धनचे ॥ इच्छिति प्रियजेरणी ॥ २३ ॥ हो ॥ जुल्य
करणार जो धाजिते आये हे यासा जा । दुर्बुद्धि कौरवन को मल्लो करण आये काजा ॥ २३ ॥ बोवि ॥ दुर्बुद्धि कौरव पती ॥
इष्ट इच्छुं अलेति । कोणकोण निरुति पाहे दृष्टि ॥ २३ ॥ पद ० टिका ॥ दुर्बुद्धि । दुर्बुद्धि असा जो । धार्तराष्ट्रस्य । धृतराष्ट्र
सुत दुर्यो धन जो त्यास युद्धे । युद्धाच्या ठाई प्रिय विकीर्णवः । हितक्रिय इच्छावंत ऐसे । यएते । जे हेत । अत्र । यारणा
मीच्या ठाई समागताः । आले आहेत । तान्योत्स्यमानान् । त्या युद्ध करणारांतें । अहं । मी जोतो । अवैश्ये । पाहीन ॥ २३ ॥
आर्या ॥ पाहिन अवघे येथे आले युद्धासि वीर लवळाहे । दुर्मति स्फुरो धनान्या युद्धी जि इच्छिती प्रिया छोहे ॥ २३ ॥

॥ योत्स्यमानानवेक्ष्ये हं यएते व्रसमागताः ॥ धार्तराष्ट्रस्य दुर्बुद्धे युद्धे प्रियविकीर्णवः ॥ २३ ॥

॥ संजय उ ॥ एवमुक्त्वा हृषीकेशो गुडाकेशेन भारत । सेनयोरुभयोर्मध्ये स्थापयित्वा रथोत्तमं ॥ २४ ॥

॥ श्लोक वा ॥ हृषीकेश गुडाकेशे । प्रार्थिला जो असा नृपा । तो दोंसै न्यामध्यभागी । तो स्थापो निरथोत्तम ॥ २४ ॥ हो ॥
ऐसो कहि श्री लक्ष्मण सुनि अर्जुन कि बात । हो उसेना माजर थले राखोता घात ॥ २४ ॥ बोवि मु ॥ अगाध तराष्ट्र राया ।
ऐसें अर्जुन बोलोनियां । लक्ष्मणने उनियां । दोंसै न्यात स्थापिला ॥ २४ ॥ पद ० टिका ॥ हे भारत । अगाध तराष्ट्र राया ।
गुडाकेशेन । जित निद्रे सा । अर्जुन जो तेणें । हृषीकेशः । विषये दिय स्वामी लक्ष्मण जो । एवमुक्त्वा । असें बोलोन घेतलें हो
त्साता । उभयोः । सेनयोः मध्ये । दोन्ही सेनाच्या मध्यभागी । रथोत्तमं । अग्निदत्त उत्तम रथ जो त्यातें स्थापयित्वा ठेऊन ॥ २४ ॥
आर्या ॥ एकुनि ऐशा वचना युद्धी जे बोलिला गुडाकेश ॥ दोही सेने मध्ये स्थापिने रथ हृषीकेश ॥ २४ ॥ ॥

(४)

म.गी.टि.व

७

॥ श्लोक वा ॥ समोरभीष्मद्रोणावा ॥ सर्वसपाळसन्मुख ॥ पार्थपाहे हृणोयांते ॥ मिळाले जे कुरुप्रति ॥ २५ ॥ दोहुरा
भीखमद्रोणाहि आदिदेन पजु है ते याठोर ॥ अर्जुन सो बोलत मएकरी कौरव कि ओर ॥ २५ ॥ वोविमु० ॥ भीष्ममुख्यक
रुनि ॥ पृथ्वीचेराजे मिळोनि कौरवां मिळाले दुःखुन ॥ अर्जुन पाहेते ॥ २५ ॥ पद० टिका ॥ सर्वेषां सर्वही महीसितांच ॥ रा
जां पुढें ही ॥ भीष्मद्रोणप्रमुखतः ॥ भीष्माचार्यद्रोणाचार्यसन्मुखही ॥ हे पार्थ ॥ अगा अर्जुना ॥ समवेतान् ॥ मिळाले
ऐसे ॥ एतान् ॥ कुरु ॥ हे कौरव जे यांते ॥ पश्य ॥ पाहे ॥ इति ॥ याप्रकारें ॥ उवाच ॥ बोलता जाहला ॥ २५ ॥ ॥ आसी ॥
भीष्मद्रोणासन्निध सर्वे नृपाच्या समीप विवर्तु ॥ बोलें ऐसे पार्था आजि मिळाले पहाच सर्व कुरु ॥ २५ ॥ ॥

॥ भीष्मद्रोणप्रमुखतः सर्वेषां च महीसितां ॥ उवाच पार्थ पश्येतां समवेतान् कुरुनिति ॥ २५ ॥

॥ तत्रापश्य स्थितान् पार्थः पितृनथ पितामहान् ॥ आचार्यान् मातुलान् भ्रातृन् पुत्रान् पौत्रान् सखींस्तथा ॥ २६ ॥

॥ श्लोक ॥ तो पार्थ पाहे बुलते ॥ आज जे त्यांत त्यां प्रति ॥ गुरु मामे आणि मा ॥ पुत्र पौत्र तया सहि ॥ २६ ॥ दो० ॥ अर्जुन
वो देखे स बे पिता पितामह मा ॥ गुरु मामा कै या सखी ॥ सुत नाति के दाय ॥ २६ ॥ वोवि ॥ पार्थ सकळ ही देखे पितृव्य
पितामह विशेषें ॥ आचार्य भ्रातृ पुत्र अनेक ॥ पुत्र सखे अवघेचि ॥ २६ ॥ पद० टिका ॥ पार्थः ॥ अर्जुन जो तो ॥ तत्र ॥ त्या र
ण भूमी व्याठाई ॥ स्थितान् ॥ राहिले अशांते ॥ अपश्यत् ॥ पाहता जाला ॥ कोण कोणा ते तरी ॥ पितृन् ॥ बुलते जे त्यांते ॥ अथ
त्यानंतर ॥ पितामहान् ॥ भीष्मादिक आज जे त्यांते ॥ आचार्यान् ॥ द्रोणाचार्यादिक जे त्यांते ॥ मातुलान् ॥ मामे जे त्यांते ॥ भ्रातृन्
भाऊ जे त्यांते ॥ पुत्रान् पौत्रान् ॥ दुर्योधनाचे पुत्र पौत्र त्यांते ही ॥ तथा ॥ तसेच ॥ सखीन् ॥ मित्र जे त्यांते ही ॥ २६ ॥ आ
पाहे अर्जुन तेथे मातुळ आचार्य पुत्र पौत्राते ॥ त्या पितृ पितामहाते बंधू ते आणि इष्ट मित्राते ॥ २६ ॥ ॥

आ.
१

॥ ७ ॥

॥ श्लोकवा० ॥ सा सयां सोययां ते ह॥ यां हो हिं सैन्य सागरी॥ देखो निपुत्र कौंतीचा॥ बंधू ते त्या रणांगणि॥ २१ ॥ हो
हरा॥ ससुर सुहृद बंधु सवे हो उसेना के माह॥ तिन्हें देख करुणा फईत बबोले नरनाह॥ २१ ॥ वोविमु० ॥ श्वशुर सो
यर हो सैनि॥ बंधु वर्गीतें जाणोनि॥ लप उजळी मनी॥ कौंतेय बोलों लागला॥ २१ ॥ पद० टिका॥ उभयोः सैनयो
रपि हो नही सेना ज्या त्यां व्यागई ही॥ श्वशुरान्॥ ससुरे जे त्यांतें॥ सुहृद श्वैव केले आहेत उपकार ज्यां स असे जे त्यांतें
ही पाहता जाहला॥ सः कौंतेय तो कुंती सुत जो तो॥ अवस्थितान्॥ राहिले असे॥ तात्सर्वान् बंधून्॥ ते सर्वही बांधव जे त्यां
तें॥ समीक्ष्य॥ पाहोन॥ २१ ॥ ॥ आया॥ श्वशुरा ते सहृदा ते ते का हो नही सैन्य सिंधू ते॥ कुंतीचा तो नंदन पाहुनिया सि

॥ श्वशुरात् सहृद श्वैव सैन्योरुभयोरपि॥ तात्समीक्ष्य स कौंतेय सर्वान् बंधून् अवस्थितान्॥ २१ ॥

॥ लपया परया विष्टे विषीद निदम ब्रवीत्॥ अर्जुन० दृष्ट्वा मंस्वजनं हसयुक्तं समुपस्थितं॥ २२ ॥

धसर्वबंधू ते॥ २० ॥

॥ श्लोकवा० ॥ लपे करुनि आविष्ट॥ विषादें बोलिला असे॥ देखो निरुद्धा स्वजन॥ युत्थार्थे स्थित जे उभे॥ २२ ॥ हो०
देखे मैसव बंधु यह लक्ष जुद्ध के दाय॥ मो मुख मुख तजात हे अंग अंग स्थित लाय॥ २२ ॥ वोविमु० ॥ पाह परम लपे क
रुन॥ विषाद पावले असे मन॥ युद्ध करु॥ इच्छित स्वजन॥ श्री लक्ष्मण देवा॥ २२ ॥ पद० टिका॥ परया लपया॥ परम लपजे
तीणें॥ आविष्टः॥ व्याप्त पार्थ जो तो॥ विषीदन्॥ विषादातें पावोन्॥ इदं वक्षमाण वचन जें त्यातें॥ अब्रवीत्॥ बोलता जाहला॥
हे लक्ष्मण॥ अगा पर ब्रह्मरूपा॥ युयुत्सुं॥ युत्थ कराय कारणें॥ समुपस्थितं॥ बरें वें राहिले समुराय असा॥ इमं स्वजनं॥ हा जो आपला जन
आ॥ मानुनि विषाद॥ चित्ती बोले होवो निया लपया व्याप्त॥ लक्ष्मणा पाहुनिया ते जे युधो युक्त सर्व॥ जो त्यांतें॥ दृष्ट्वा॥ पाहोन॥ २२ ॥
ही आया॥ २२ ॥ ॥ ॥

(५)

म.गी.दि.व.

आ.
१

॥ श्लोक ॥ पिच्छतिसर्वहीगात्रे। दुःखं मुखहिवाळते। शरीरं कोपमुटतो। अं गिरोमां च ऊठति ॥ २९ ॥ दो० रोमहर्ष हो
त है देह मो औरु कंपव डू भाय। धनुखगिर त मो हात ते तु वात पत अधिकाय ॥ २९ ॥ वोवि दुःख हो त से गात्रां सि। मु
ख शोषते हृषा केशि। कंप रोमां च अंगा सि। अस्ति स्थिति जाहली ॥ २९ ॥ पद० टिका ॥ मम मांसि गात्राणि। कर वरणा
दिक जेते। सीदंति। विकळ होता हेतु। मुखं च। मुख जें तें ही। परिश्रुष्यति। कोमा इलें जें तें। मेशरी रे। मास्या शरीरा च्या
गई। वेपथुश्च। कंप जो तो हो तो। रोमहर्षश्च। रोमां च जो तो ही। जायते। होतो ॥ २९ ॥ आर्या ॥ गात्रे खिन्न समस्ते मुख
शुष्क हि। आणि सर्वतनु कंपा ॥ पाहै रोमां चित तनु उपजलि चित्ता त तीव्र अनु कंपा ॥ २९ ॥ ॥ ॥

॥ सीदंति मम गात्राणि मुखं च परिश्रुष्यति। वेपथुश्च शरीरे मे रोमहर्षश्च जायते ॥ २९ ॥

॥ गांडी वंस्त्रं स ते हस्ता त्व कैव परिदह्यते। न च शक्नोम्यवस्थानुं फ्रमती व च मे मनः ॥ ३० ॥

॥ श्लोक वा ॥ हातापास्त्रनिगांडीव। गळते जळतें त्वचा। उफारा हो हि न राके। वाटे भोवत से मन ॥ ३० ॥ दोहरा था
डे हो ने न हि सकत फ्रमत जु मो मन चित्र। कै से स गुण देख मत कै सि है य हरी त ॥ ३० ॥ वोवि मु० धनुष्य पडे हातीं कु
नि। त्वबाध डध डि दीप्ति करु नि। मी शक्त न के रा हा वया ला गु नि। मन मा सें फ्रमत से ॥ ३० ॥ पद० टिका ॥ मे हस्तात्।
मास्या हातापास्त्रन। गांडी वं। गांडी व धनुष्य जें तें। स्त्रं स ते। निसरोन पडतें। त्वकू चैव। त्वचा जे ते ही। परिदह्यते। चहूंकडे जळ
तें। अवस्थानुं। राहा वया कारणें। न च शक्नोमि। मी शक्त न के। मे मनः। मा सें मन जें तें। फ्रमती व च। फ्रमते काय असें दिसतें ॥ ३० ॥
आ० ॥ हस्तापास्त्रनि गळते गांडी व आलात नू सि हि य जाळ। बैसाया शक्ति न से भ्रम वी चित्ता समो ह जं जाळ ॥ ३० ॥

॥ श्लोक वा ० ॥ देखतों मिनि मित्रें हिं विपरीतें चिके रावा ॥ न कल्याण ही मी देखें ॥ युद्धी स्वजन मारुनि ॥ ३१ ॥ दो ० ॥ सज्जन
न हन्यो संग्राम मेताति ह्यो जुजान ॥ अपनो फलो न देख्य हेतें विपरीत सुजान ॥ ३१ ॥ वो विमु ० ॥ आपले स्वजन म्या मा
रुनि ॥ मज सुख द्यावें नुपजे मनी ॥ विपरीत चिके दिसती नयनी ॥ केशव राया मज ॥ ३१ ॥ पद ० टिका ॥ हे केशव ॥ अगा केशि
हंल्या ॥ विपरीतानि ॥ अनिष्ट सूचकें ऐशिं ॥ निमित्तानि च ॥ अपरा कुन जेते ॥ पश्यामि पाहतों ॥ आहवे ॥ युद्धाचे भायें ॥ स्वजन
गोत्र जन जें त्यांतें ॥ हत्वा ॥ मारुन ॥ श्रेयः ॥ फळ जें तें ॥ न च अनुपश्यामि ॥ नाहीं पाहत ॥ ३१ ॥ ॥ आर्या ॥ युद्धी विपरी
तास च पाहत से केशवानि मिताते ॥ बधुनि स्वजनान दिसे माते कल्याण राज्य मंताते ॥ ३१ ॥ " " "

॥ निमित्तानि च पश्यामि विपरीतानि केशव ॥ न च श्रेयो नुपश्यामि हत्वा स्वजन माहवे ॥ ३१ ॥

॥ न कांक्षे विजयं लक्ष्म न च राज्यं सुखानि च ॥ किं नो राज्येन गोविंद किं भोगे जिवितेन वा ॥ ३२ ॥

॥ श्लोक वा ० ॥ न इच्छिं जय हि लक्ष्मा ॥ न च राज्य अथ वा सुख ॥ राज्य भोगें जीवितें हि ॥ गोविंद का म आमुतें ॥ ३२ ॥ दो ० ॥ वा
हो विजय न लक्ष्म जु न हि वाहत सुख राज्य ॥ राज्य भोग गोविंद जु ओरु जीव न हि के काज ॥ ३२ ॥ वो विमु ० ॥ लक्ष्मा जया चि वा
उ नाहीं ॥ राज्य सुखा ची गोडी का हिं ॥ राज्य भोग सकळ ही ॥ न लगे मज स्वामियां ॥ ३२ ॥ पद ० टिका ॥ हे लक्ष्म ॥ अगा पक्ष पाप ना
शका विजयं ॥ विजय जो त्यांतें ॥ न कांक्षे ॥ नाहीं इच्छित ॥ राज्यं ॥ राज्य जें तें ही न लगे ॥ सुखानि च ॥ सुख जें तें ही ॥ न कांक्षे ॥ नाहीं इच्छित ॥ हे गो
विंद ॥ अगा शब्द ज्ञान गम्या ॥ न ॥ आह्मास ॥ राज्येन ॥ राज्य जें तें ॥ णें करुन ॥ किं ॥ काय प्रयोजन ॥ भोगे ॥ भोग जें तें ही करुन ॥ किं ॥ काय ॥ जीवितेन वा
आ ॥ इच्छीनामी लक्ष्मा गोविंद ॥ राज्य भोग विजया सी ॥ न लगे स्वजन बधे मज जीवित आणि ॥ वांचोन तरी ॥ किं ॥ काय ॥ ३२ ॥
राज्य भोग विजया सी ॥ ३१ ॥

॥ श्लोकवा० ॥ राज्यभोगसुखें आस्ती ज्यां निमित्त्य अपेक्षितों। टांकु निप्राणधनते। उभेयुद्धांतराहति ॥ ३१ ॥ हो० ॥ रा
ज्यभोगसुखकलसजु करीयत इनके काज। लरत जीवधन छांडके हमन हिंवाहतराज ॥ ३२ ॥ वोविमु० ॥ ज्यां कारणें भो
गबहुत। आपण होतों जि इच्छित। प्राणधन टांकु निसमस्त। युद्ध आले सर्वही ॥ ३३ ॥ पद० टिका ॥ राज्यं। राज्यपण जें तें। सो
गाः। स्तर्गचंदनादि भोग जेते। सुखानिच। शब्दादि सुख जें तें हो। नः। आह्नास। एषामर्थे। ज्यां सोय-यां कारणें। कांक्षितं।
अपेक्षित। इमे ते हे। युद्धे। युद्धा-व्याठायी। प्राणान्। प्राण जे त्यांतें। धनानिच। इव्य जे त्यातें। त्यक्ता। टांकु न् अवस्थिताः।
जोडविज्यासाठी राज्यसुखाभोग ते चिहनि धना। शाले सिध्द मराया त्या युनिया प्राणगेह मित्र धना ॥ ३३ ॥ शाहिले आहेत ॥ ३३ ॥ जा० ॥

॥ येषामर्थे कांक्षित नो राज्यभोगाः सुखानिच तस्मैव स्थिता युद्धे प्राणास्त्यक्ता धनानिच ॥ ३३ ॥

॥ आचार्याः पितरः पुत्रास्तथैव च पितामहाः मातुळाः श्वशुराः पौत्राः शालाः संबंधिनस्तथा ॥ ३४ ॥

॥ श्लोकवा० ॥ गुरुदोणादि भिष्मादि हे आज बुलते सत। मामेश्वशुरनातु हे मे कुणे सोयरे तसे ॥ ३४ ॥ दोहरा ॥
आचार्या पुनि पितामह पुत्र पितृदुदेख। नाति मातुळ स्वशुर और सारे हि अबरेख ॥ ३४ ॥ वोविमु० ॥ पितृ पुत्र पक्षी
चे। वडिल भिष्म आमुचे। दोण गुरू बोलि जे वाचे। मामे मे कुणे अवघे वि ॥ ३४ ॥ पद० टिका ॥ आचार्याः गुरू जेते।
पितरः। बुलते जेते। पुत्राः। तनय जेते। तथैव च। तसेच। पितामहाः। आज जेते। श्वशुराः। ससरे जेते। पौत्राः। नातों
उं जेते। शालाः। मे कुणे जेते। तथा च। तसेच। संबंधिनः। शरीर संबंधी जेते ॥ ३४ ॥ ॥ ॥ ॥ आर्या ॥
आचार्य आणि मातुळ पौत्र पितामह हि पुत्रही पितर ॥ शालक आणि श्वशुर हि संबंधी दृष्ट मित्र आणि स्त ॥ ३४ ॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com